

Waarom belasting op overdracht van uw bedrijf geen goed idee is...

Sinds mensen in stammen en gemeenschappen zijn gaan samenwonen, bestaat belasting: een deel van de jachtbuit, een stuk van de oogst, gemeenschapswerk. Gelukkig konden daarmee de grootste problemen van de gemeenschap worden opgelost: veiligheid, infrastructuur, zorg voor de zieken en de ouderen... In kleine gemeenschappen is de afstand tussen de belasting en de uitgaven die daarmee gebeuren heel klein. In een gezin bijvoorbeeld, is het heel snel duidelijk wanneer er onevenwicht is. Hoe groter de gemeenschap, hoe groter die afstand en hoe meer geld het uiteindelijke doel mist doordat er zich tussen de belasting en de nuttige uitgaven een waterhoofd aan structuren nestelt die het grootste stuk van de gelden opgebruikt.

Belastingen komen van activiteit, en vragen met andere woorden altijd inspanning. Activiteiten worden door ondernemers opgestart en gevoerd. In de figuur hieronder ziet u voorbeelden van soorten belastingen die de activiteit van een onderneming draagt. Dat zijn er heel wat: vennootschapsbelasting, niet-recupereerbare b.t.w., onroerende voorheffing, belasting op drijfkracht, belasting en RSZ op vergoeding bedrijfsleiding... De onderneming stelt personeel te werk. Die betalen op hun beurt belasting en RSZ. Maar eigenlijk komt dat geld uit ... het bedrijf. Ondernemers zijn voorzichtig want ondanks het feit dat ze risico nemen, willen ze zich zo goed als mogelijk wapenen tegen onverwachte gebeurtenissen: omslag in de conjunctuur, een belangrijke cliënt die wegvalt, schade door menselijke fout, enz. Een ondernemer gaat zichzelf daarom eerder tekort doen en als een goede huisvader zo zuinig mogelijk omspringen met zijn middelen met als doel voldoende reserves aan te leggen. Daarom zit het pensioen van ondernemers dikwijls in de waarde van het bedrijf dat ze hebben opgebouwd.

Nu weer naar de overheid en de Belgische situatie: we hebben de federale overheid, de gemeenschappen, de gewesten, de provinciale en

gemeentelijke overheden, om niet te spreken van Europa. Overheidsdiensten worden vaak niet gerund als ondernemingen, de drive om zuinig om te springen met middelen is er niet. In de politiek is het goede huisvaderschap dikwijls ver te zoeken. In onze maatschappij is het wanbeleid van het verleden goed zichtbaar: chaotische ruimtelijk ordening waarbij langs eigenlijk overvloedige wegen hier en daar een huis wordt gezet. Het is leuk voor de mensen die er wonen, maar ooit gedacht wat dit aan de gemeenschap kost? Bepaalde schattingen geven de NBMS in België een marktaandeel tussen de 2% en 3%. Daarvoor heeft het NMBS apparaat 36.000 personeelsleden. Een volledig landen-dekkende infrastructuur in stand houden om 3% van de bevolking de trein als een van hun vervoersmiddelen te laten gebruiken roept om alternatieven. Daarenboven geldt in ons landje de ongeschreven regel van het evenwicht tussen de gewesten: als Wallonië een Thalystrein krijgt, dan moet Vlaanderen er ook zo eentje hebben. Zelfs al stappen daar maar 3 passagiers op in Oostende. Om dus niet te spreken van de schade die onze economie wordt aangedaan door mensen en middelen onproductief in te zetten.

Het wanbeleid van de vorige generaties heeft geleid tot een staatsschuld die bij de hoogste van Europa hoort. Momenteel wordt gelukkig onder druk van Europa werk gemaakt van sanering die moet leiden tot budgettaire controle en afbouw van de schuld.

Maar dit moet gebeuren door verslanking van het overheidsapparaat en door alle overheidsdiensten te beheren als een bedrijf: zuinig en efficiënt. En niet door bijkomende belastingen te heffen op de kap van werkende mensen en bedrijven. Momenteel wordt een ondernemer-eigenaar reeds belast op de reserves van het bedrijf bij de dividenden die hij uitkeert en bij de vereffening, met een belastingvoet van 25%. En dit nadat de vennootschap al aan allerlei belastingen is onderworpen. Nu wordt de idee gelanceerd om een

belasting te heffen op overdracht van de aandelen van ondernemingen. Dit om zogenaamd het achterdeurtje te sluiten waarmee een ondernemer zou kunnen ontsnappen aan de 25% dividend- en liquidatiebelasting. Echter wordt daarmee de laatste motivatie weggenomen om zich als ondernemer een levenlang in te zetten om een bedrijf te starten en draaiende te houden, mensen te motiveren en werk en welvaart te verschaffen.

Op het moment dat dit artikel zal verschijnen, zal het duidelijk zijn op welke aspecten de politieke onderhandelaars het accent hebben gelegd: op sanering die tot een efficiëntere overheid zal leiden of op bijkomende belastingen die de Belgische bedrijfsleiders nog verder het moeras induwen. En, men weze gewaarschuwd: zelfs al komt de overdrachtbelasting er nu nog niet, de idee van overdrachtbelasting is gelanceerd en de politiek ruikt weer geld...

Wij zeggen dus NEE aan de belasting op overdracht van een onderneming. Alert blijven naar de toekomst toe is de boodschap.

Kristo van Holsbeeck, MNA
kristo.van.holsbeeck@mna.eu

